

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 288.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999830496/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

den at blive befriet for sin Skyld. Det er den eneste store Forandring, thi den forandrer Verden fra et Helvede til et Himmerig.»

»Nej, dertil kjender jeg intet, Hr. Doktor. Men hvoraf kommer det?»

»At I ikke kjender det?»

»Ja.»

»Jeg tænker ikke, I har baaret hverken Ansvar eller Skyld for jere Forældre, og derfor heller ikke for Gud i Himlen.»

»Men hvad skal jeg da nu gjøre, Doktor Martin?» spurgte Tilio i en lidt spottende Tone.

»Folk som I har vist nødig at rejse ud i Verden om dét, som blev forsømt i deres Barndom. Rejs til Ebernburg, saa faar vi os en anden Kjørsvend. Der lærer I vel at kjende, hvad Skyld er, — om I kuns ikke kommer til at betale dyre Lærepenge — saa det bliver mere end en Kundskab.»

»Nej, det har jeg ingen Lyst til nu. De Pavelige spottede Ridder von Hutten i Worms og sagde om ham: Hr. Ulrich truer, men slaar ikke, han gøer, men bider ikke.»

»Nu, I lærer det vel ogsaa at kjende anden Steds. Ingen Steder faar man det dog gratis, undtagen naar man faar det i Barndomshjemmet.»

Man drog nu videre fra Oppenheim, nordpaa. Samme Vej, som man var rejst ned. — Tilio forstod ikke, hvad Doktor Martin havde sagt til ham. Han indsaar blot, at havde han selv haft det, som Doktor Martin havde det *nu*, saa vilde han intet bedre forlangt; thi mens han selv og de andre kjørte igjennem Rhindalen, var det paa Doktor Martin at fornemme, som om han kjørte frem gjennem Himmerig, saa Tilio kunde vel forstaa, at dér var skeet en stor Forandring.

Da de var komne i Herberg i Frankfurt, foresagde Doktor Martin et Brev til Mester Cranach i Wittenberg, som Tilio skrev for ham: »I Worms ikke andet gaaet for sig end saa meget: Er disse Bøger Dine? — Ja. — Vil Du tilbagekalde dem eller ej? — Nej. — Saa herud med Dig! — Oh, vi blinde Tyskere, hvor barnagtig handler vi dog og lader os trække om ved Næsen af Romanisternes! — Jeg befaler Eder Gud i Vold. Jeg lader mig nu indespærre og skjule, veed ikke selv hvor; og skjøndt jeg hellere havde lidt Døden af Tyrannerne, især af den rasende Hertug Georgs Hænder, saa maa jeg dog ikke foragte gode Folks Raad, til Tiden er der. Jøderne maa vel have Lov endnu at synge Ha, ha, ha!